

— Παιδιά, τους είπε, πρέπει νὰ μποῦμες έκεινο ἔκει τὸ σπίτι, τοῦ φαίνονται ἀπὸ δῶλο ἀστροῦ του τοῖχοι. Τὸ βλέπετε;... Σᾶς εἰδόκοισθε δύνασ, διτὶ εἰνὲ καλὰ κλεισμένο καὶ φυλάγεται καλά.

— Αὐτὸι μαῦροι ἔταν λιγώτερο συνετοί, λιγώτερο ἔμπειροι σὲ τέτοιες τολμηρές ἐπιχειρήσεις, θάπαντούσαν στὸν κύριό τους μὲνα βροντόφωνο, «ούρρα», γιατ'

σαν, γιὰ νὰ τῆς ἀναγγείλουν τὴν ἐπιτυχία.

— Άλλὰ ἡ Κολέττα μὲ κάνενα τρόπο δὲν οὔλησε νὰ τὸ παραδεχθῇ.

— Δὲν μοῦ ὑποσχεθῆκατε νὰ μὲ πάρετε καὶ μένα; ἔλεγε στὸν Ἀλβαράδο· ἔγὼ δὲν θέλω νὰ μείνω μόνη μου στὸ ξενοδοχεῖο. Θάρθω μαζί σας.

— Μὰ παιδί μου, εἶνε ἐπικίνδυνο...

«Μὰ γιατὶ εἶνε ἐπικίνδυνο, θέλω κ' ἔγω νάρθι!...» (Σελ. 286, σ. 6.)

Ήξεραν καλά, διτὶ θὰ τους ἐπλήρωνε γενναῖα τὴν ἀφοσίωτι. Άλλὰ περιωρίσθηκαν νὰ τὸν τριγυρίσουν καὶ, μὲ τὰ γελαστά τους πρόσωπα, μὲ τὰ ἐπιδοκιμαστικά τους νεύματα, νὰ τοῦ δεῖξουν, διτὶ ήταν ἔτοιμοι γιὰ δλο.

Εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν προθυμία τους, ὁ Ἀλβαράδο ἐπρόσθετε:

— Αὐτὸι εἶπε, θὰ πάρῃ καθένας σας πεντακότις χιλιάδες ρέις, διτὸν θὰ γυρίσωμε στὴ φαζέντα.

Ο ἔνθουσιασμὸς ἔταν τώρα τόσο μεγάλος, ὥστε λίγο ἔλειψε νάρκουσθοῦν καὶ χειροροτήματα στὴ σιωπὴ τῆς νυκτός...

Ο ἀρχηγὸς ἐμοίρασε κατόπι τους ρόλους στους ἀξιωματικούς του: στὸν γιγαντά Τώμο καὶ στὸν πανούργο Ἀγρικέν. Τὸ στράτευμα θὰ ἔχωρίσετο σὲ τρία μέρη καὶ καθένα θὰ ἔσθιαν στὴ Λευκὴ Οίχια ἀπὸ δρόμον ἄλλο. Επειτα πάλι θὰ ἐνώνετο κοντὰ στὸ περιτείχισμα, εἰτὴν πιὸ ἀπομακρυσμένη ἀπὸ τὸ κτίριο γωνία.

Τὸ ξεδός δὲν θάρχιζε πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, γιατὶ ἔπειτε πρώτα νὰ κοιμηθοῦν δῆλοι στὸ φρεγοκομεῖο. Θὰ ὑπερπηδοῦσαν τους τοῖχους. Τρεῖς μαῦροι θὰ ἔπιαναν τὸν θυρωδό. «Ἄλλοι ἐπτὰ θὰ περιεκλωνῶν τὸ σπίτι. Καὶ ὁ Ἀλβαράδο, ἀνήσυχος, ἐσουλατσάρεις κι' ἐσυλλογίζετο τὸ σχέδιο του.

Τότε ὁ Ἀγρικέν ἐπῆγε νὰ κάμῃ συντροφιὰ τῆς Κολέττας. Εἴγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του μὲ μικροσκοπικὴ τράπουλα κ' ἐπρότεινε στὴ μικρή Παριζιάνα «Οι μαῦροι βυθίζουν στὸ ἀνοικτὰ στόματά τους...» (Σελ. 287, σ. 6.)

— Μὰ γιατὶ εἶνε ἐπικίνδυνο, θέλω κ' ἔγω νάρθι!... τὶ ἔνομισατε; πῶς ἡ Κολέττα εἶνε καμιὰ δειλή, καὶ θὰ πάρῃ νὰ κάνῃ γάνη, τὴν φράση που θὰ κινδυνεύετε σεῖς τὸ πετσί σας, γιὰ νὰ τὴν ἐγχαριστήσετε;. Ποτέ, ποτέ!.. Δὲν θὰ σ' ἔγκαταλείψω σὲ τέτοια στιγμή, ἀγαπητέ μου μπαμπά!

Ο Ἀλβαράδο συγκινήθηκε καὶ, κατὰ τὴν συνήθειά του, ὑπογκώρετε.

— Καλὰ λοιπόν, εἶπε, θάρθης. Άλλὰ πρόσεξε, θὰ μάκούσι!

— Σὲ δλα, σὲ δλα! ἐφώναξε χαρούμενη ἡ Κολέττα.

— Επρέπει νὰ περάσουν δῦλο ωρες, γιὰ νὰ ξεκινήσουν.

Η Κολέττα ἐκάθησε σὲ κάτι ρούχα που τῆς εἶχαν στρώση, κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα τοῦ δάσους. Οι μαῦροι ἔγενναν πάλι δάσαντο στὸν καμπύλο τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ δέρνησε νὰ μέσαται τὸν θηράρη.

Τὸ ξεδός δὲν θάρχιζε πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, γιατὶ ἔπειτε πρώτα νὰ κοιμηθοῦν δῆλοι στὸ φρεγοκομεῖο. Θὰ ὑπερπηδοῦσαν τους τοῖχους, γιὰ νὰ κανακοιμηθοῦν. Κι' ὁ Ἀλβαράδο, ἀνήσυχος, ἐσουλατσάρεις κι' ἐσυλλογίζετο τὸ σχέδιο του.

Τότε ὁ Ἀγρικέν ἐπῆγε νὰ κάμῃ συντροφιὰ τῆς Κολέττας. Εἴγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του μὲ μικροσκοπικὴ τράπουλα κ' ἐπρότεινε στὴ μικρή Παριζιάνα «Οι μαῦροι βυθίζουν στὸ ἀνοικτὰ στόματά τους...» (Σελ. 287, σ. 6.)

Η ΑΡΓΑΗ ΤΗΣ ΝΑΙΔΑΣ

[ΜΥΘΟΙΣΤΟΡΙΜΑ ΥΠΟ Η. DE GORSSE]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια).

Κ' έγέλασαν δλοι... .

Άλλ' άν οι δυστυχισμένοι αύτοί είχαν ορεξίν ακόμη νά γλειδύν, ήτο διότι ο Ρασκασσάς, που ή Φαρόβαρκα άπετέλει τώρα δλην του την περιουσίαν, είχεν

άρχιση πάλιν νά έργαζεται και τίποτα δὲν παρηγορεῖ τόσον καὶ δὲν αποδίδει τό θάρρος δύον ή έργασία.

Ο καλὸς φαρᾶς ήμπορούσε λοιπόν νά έπαρκη, όπως άλιοτε, εἰς τὰς άναγκας τῆς σίκογενείας. "Όμως ήρχοντο καὶ ήμέραι ποὺ μετὰ βίας τὸ κατώρθωνε, διότι τώρα είχε ακόμη ένα στόμα νά

«Ο Τώνης έκυππάχη τρέφη τήν μικράν εἰς τὸν καθρέπτην...» Μιμόζαν, που προσετέθη εἰς τήν οικογένειαν Ρασκασσά... δωρεάν.

Δι' αὐτὸν δίκαιογενειάρχης μὲ δλην τήν λύπην που θὰ τῷ ἐπρόξενούσεν ο χωριτσός, ἀπεράστος νά στείλη τὸν Τώνην νά έργασθη εἰς τήν πόλιν.

Είχεν ένα έξαδελφον, καμαριέρην εἰς ένα μεγάλον ξενοδοχεῖον τοῦ Μόντε-Κάρλο. Ο έξαδελφος αὐτὸς ἐπῆγε μίλιν Κυριακὴν εἰς τὸ Σαν-Μαζέμ, καὶ ὁ μπάρμπα-Ρασκασσάς τῷ ἐνεπιστεύθη τὰ σχέδιά του.

Ο Τώνης μου είνε τώρα πιὰ μεγάλος, τῷ εἶτε. Πρέπει νά βγάζῃ τὸ φωμί του καὶ ήθελα πολὺ νά τοῦ εύρισκα μιὰ θέσι.

Ισα-ΐσα γνωρίω κάποιον, ἀπεκρίθη ο έξαδελφος, που ζητεῖ ένα μικρὸ γκρούμ. Ο γιος σου φοίνεται έξυπνος καὶ είμαι βέβιος, διότι θὰ τὰ καταφέρῃ. Απόφε γυρίζω στὸ Μόντε-Κάρλο. Δός μου τὸν Τώνη, νά τὸν συστήσω.

Καλά. Σύμφωνοι.

Δυτημένος, ο Ρασκασσάς έφωναξε τὸν Τώνην καὶ τῷ ἀνεκοίνωσε τήν ἀπόφασίν του.

Ἐκαμες πολὺ καλά, μπαμπᾶ, εἶτε ο Τώνης. Είμαι μεγάλος τώρα καὶ πρέπει νά έργαζθη ούτ' έγω, γιὰ νά σὲ ἀνακουφίσω. Εσκόπευα μάλιστα νά σὲ παρακαλέσω νά μοι βρῆς έργασία.

Α, καλό μου παιδί! έφωναξε ο Ρασκασσάς μὲ συγκίνησιν. Λοιπόν σου βρῆκα καὶ πρέπει νά φύγης ἀπόψε μὲ τὸ θεῖο σου.

νης γρήγορα τελείων καλά:)' Επιτίκην Ραζή (όλθερμα συλλυπητήρια: ότι συμμορφώθη) Καρνάτιδα (έστειλα: διαν το ξεπάθωμα είνε έκ μέρους, του Συλλόγου, της αμύδην την λαρ- βάνει διάλογος;) Νικηφόρον Στρατηλάτην (ευνοώ- τερον είνε νά ξεναστέλλεις τας Λευκά: Λέξεις, παρά νά φάω μέστις εις υπεροχία: άπαντήσεις, διά νά ίδω ένν υπάρχη η ίδικη σου;) Κόρην του Μοριά (έστειλα: νά σου ζήσης το άπειρο;) όχι: «Σέμωνας δέν γίνεις: «σεισμός; ») Σχο- λαστικόν Φιλόδοφον (έλαχι, εύχαριστώ;) Η- ωντιδα Βιλληνοτούλαν (ήσουν άστρωτη: και βαρετά μάλιστα: .. διά έχη δόξαν δ Θεός: που σ' έκανε καλά: γράφε μου τώρα;) Ιανα Κ. (εις την δημοτικήν μας γλώσσαν, το νδ γίνεται ντ, ηνδύμα=ντύμα, ένδεχα=έντεκα: το δέκα δύμως δέν είμπορετ νά γίνειν ντέμα, διέβι δέν υπάρχει ν πρό του δ;) Ζακυνθιών Ναυτοπού- λαν (νοι: άρκει νά σημειωθή, εις τάς λύσεις, μόνον τόνομό δου;) Τραγούδι της Λευτεράς (τι θά τη μαλλιάρη: το κορίτσι το θέλει δην: το λέγει δ λαδάς: και στε φευδώνυμο, που είνε σάν ένομα, σά σύμβολο, έπιτρέπεται με το πα- ραπάνω ένν έξαρνο θέλεις νά λέγεσαι Κώστας και έχι: Κώνστας;) Ρελεγάν (το θά τη μαλλιάρη: το κορίτσι το θέλει δην: το λέγει δ λαδάς: και στε φευδώνυμο, που είνε σάν ένομα, σά σύμβολο, έπιτρέπεται με το πα- ραπάνω ένν έξαρνο θέλεις νά λέγεσαι Κώστας και έχι: Κώνστας;) Ρελεγάν (το θά τη μαλλιάρη: το κορίτσι το θέλει δην: το λέγει δ λαδάς: και στε φευδώνυμο, που είνε σάν ένομα, σά σύμβολο, έπιτρέπεται με το πα- ραπάνω ένν έξαρνο θέλεις νά λέγεσαι Κώστας και έχι: Κώνστας;) Εβελπιν Μακεδόνα (έκ- ορθησαν: Άκινα «Ηλίου (έλιθρος;)» Μικρόν Σουλιώτην (έλαβα νά μην είσαι λυπημένος: άλλα μαυρά γράφης: και δύοτε έχω τόπουν καλέ δην μέσων: έσωτάς κάτι άσιον άπαντήσεις, δέ σου άπαντά;) Εμμ. Κ. Βαρδ. (κύτταξε νά ίδης μήν υπό- χουν και έλλοι;) Βασιλισσον τάν (Άνθεων (έ- στειλα;) Έκδικητη της Έπειταροφον (έλιθρη- σαν) Κέρμα του Μαλά (3,50 έξετος: 6,50 χρυ- σόδεστος;) Φοίνικα (και εις τάς δύο έπαντήσεις σου άπαντο δχ: έλλως τε δ Οδηγός το λέγει κυ- χρά;) Χονγαλίδια (ή πρωτη, Ιταλίς δ έλλοι, «Έλλην» Ρογγον (έστειλα;) Βουλγαροφάγον «Έλληρα, Μελαγχόλιαν, Έλπιδα της Έλλαδος, Ορενούσαν κλ. κλ.)

Εις δοσας έπιστολάς έλλειν μετά την 1ην Αύγουστου, θάπαντάσιν εις τό προσεχές.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 8 (οι έξις: 5, 7, 15, 18, 19, 20, 21, 23) πρός δρ. 1 έκαστος και ταχυδρομικῶν δρ. 1,10 διά το Έσωτερικόν, και δρ. 1,30 διά το Έξω- τερικόν.

Τόμοι 10 (οι έξις: 1, 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24) πρός δρ. 2,50 έκαστος. (Οι Τόμοι της Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 8ος, 10ος, 13ος, 17ος έξιντλήμησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1915.)

Τόμοι 5: τῶν έτην 1894, 1895 1896, 1897, 1898, ών έκαστος τιμά- ται: «Άδετος δρ. 3—Χρυσός δρ. 6. Διά τάς έπαρχ. άδετος 3,50, χρυσ. 6,50. Διά το έξωτερ. > 4.—> 7.—

Τόμοι 7: τῶν έτην 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 και 1905, ών έκαστος τιμάται: έλευθερος ταχ. τελών: «Άδετος δρ. 7—Χρυσόδετος δρ. 10.

Τόμοι 10: τῶν έτην 1906 ών; 1915, ών έκαστος τιμάται:

«Άδετος δρ. 8—Χρυσόδετος δρ. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αερή τού νέου 160ον Διαγωνισμού Ανγούστον-Νοεμβρίου.

Αι λύσεις δεκτοί μέχρι της 26 Σεπτεμβρίου.

455. Λεξίγραφος

Αφού μὲ μίαν πρόσεσιν Ό κότος συνεπάλικη, Αμέσως έξερπτωσε Παιδί στρατιωτάκι.

456. Στοιχειοτονόγραφος

Είμαι κράτος στην Αστα. Αν το πρώτο απ' τα στοιχεῖα Και τὸν τόνο μου ἀλλάξῃς Τότε, λύτα, γιά να μ' εύρης, Εἰς τὰ δρη να κυττάξῃς.

457. Μεταγραμματισμός

Αν το λέμδος γίνη βῆτα, Θὰ προώψῃ στη στιγμή, Από νήσον τοῦ Αίγαλου Μιά τού έπους ἐποχή.

458. Αληγάμα

Αρχαῖος ρήτωρ τὸ ἀρσενικὸν μόν, Πολὺν ἔντρεται τὸ θηλυκὸν μον. Εστάλη υπὸ τοῦ Προμάχου τῆς Ελευθερίας

459. Δίξυρος

* * * * * Νάντιατασταθοῦν οἱ ἀστε- ρίσκοι διὰ γρυμάτων οὐ- τως, δῶτε νάνγινωσκούταις: δοικούσις ἄνω, Ρωμαῖος θάτος: κατό, κρητικὸς κα- λόγηρος, ίστορικός. Καθέ- τως, κατό σειράν εἶς ἀρι- στερῶν: μέρος τοῦ φυτοῦ, ἀρχαῖος: θεός, οὐράνιος σύμμα: μέρος τοῦ στό- ματος.

460. Κρυπτογραφικόν

12332452 = Πόλις: εύρωπακή. 212452 = Βασιλίσσα. 3242153 = Νήσος: Ελληνική. 42152 = Πόλις: Ελληνική. 5124252 = Οσσειρά.

461-463. Συμπλήρωσις φράσεων

1. Μή — πίστες. 2. Μή — δημίσει. 3. Μή — ἐπί — αὐτό.

464-468. Μαργική Συλλαβή

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἔνδ; γράμματος; ἔκάστης τῶν κάτων, λέξεων, δι' ἔνδ; ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν ἀγεν ἀναγράμματος μού διλλαι τόσας:

«Άμμων, φώς, Θάσος, οὐτω, άλλη.

469. Διπλῆ Αναρροτίχης

Τὰ μὲν ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν τροφὴ τῶν θεῶν, τὰ δὲ τρίτα γράμ- ματα κράτος τῆς θερότητος:

1. Κράτος τῆς Άφρικῆς; 2. Περιεχόμενον τοῦ κρανίου. 3. Μεγαλόγραφος τῆς Αστας; 4. Εύωντατή πρωτεύουσα. 5. Αἴθορης; 6. Όρος ιερὸν. 7. Μετεωρολογικὸν φυτούμενον. 9. Ο- μηρικός; ήρως;

470. Ελλησισμόμωσον

αγ - οια - οο - υιου

471. Γεράφος

Ἐρμοῦ Σναδίου δ' ἀσκόν διδάσκεται: Αΐδου Πατησίων Εστάλη της Ηεωνίκης ο Κόρης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ασκήσεων τοῦ 20ου φύλλου

239. Γάδειρα (Γάδ, "Ηρα.)—240. Κέτην, Τήνος.—241. Ημέρα-Τιμέρα.—242. Πεντελεκόν.

243. Α 244-248. Διὰ τοῦ Μ

Ε Α Ο μύλος, μύρος, τόμος,

Μ μύρα, Μαρού. —249.

Τωμά (Καλυψώ, Μι- μήτα...).—250. Νά-

Ε Ε Ο ΕΩΣ, ΕΛΕΝΗ, ΙΩ-

Ν ΑΣ (ΝΕΙδος, "Α-

ΔΩ; ΕΕΝοφόδη, Ο-

ΝΑΥρος, ΣΗΣτα;.)

251. Ω οίχα κεραλή

η Ν ο υ και ἔγκεφαλον οὐδ' έχει.

—252. Υγής νοῦς ἐν

σώματι ψηλεῖ. (Η γῆ εἰς νους εν σω - μάτι

η Γῆ ει.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ως τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγχρονα, ἀληθεῖς παρασχόντες τὴν χρόνιαν ήμερην υπηρεσίας καὶ υπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χειρισμότατον εἰς τὸν παῖδαν.

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Επηρηματικόν

Επηρηματικόν